

בס"ד. שיחת ש"פ שמות, כ"ג טבת, מבה"ח שבט, ה'תשכ"ו.

בלתי מוגה

- 1 א. עיקר ענינה של פרשת שמות הוא - שעבוד מצרים.
- 2 - התחלת הפרשה היא אמנם "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה", אבל אין זה עיקר החידוש, שהרי
- 3 "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה" נאמר כבר כפ' ויגש¹; ואילו החידוש שבפרשת שמות הוא שאז
- 4 התחיל השעבוד של בני מצרים.
- 5 ואע"פ שבסוף פרשת ויחי מסופר כבר אודות מיתת יוסף² - הרי עיקר ענין השעבוד התחיל בפרשת שמות,
- 6 לאחרי ש"וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא"³, כאשר "ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף"⁴,
- 7 ועד ש"ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך .. בחומר ובלבנים וגו"⁵.
- 8 וענין זה הוא עיקר ענינה של פרשת שמות דוקא - שהרי פרשת וארא שייכת לענין הגאולה, כיון שבה
- 9 מסופר כבר אודות המכות, שאז פסקה עבודה מישראל (כמסופר במדרשי חז"ל⁶), כך, שהי' כבר ענין של גאולה
- 10 קצת; ואילו המעמד ומצב דקושי השעבוד הוא בפרשת שמות דוקא.
- 11 ואף שגם בפרשת שמות נאמר כבר "ותעל שועתם אל האלקים וגו"⁷, והקב"ה אמר למשה לומר לבני
- 12 "אהי' אשר אהי' גו"⁸, "פקד פקדתי אתכם וגו"⁹, ועד ש"ויאמן העם גו' ויקדו וישתחוו"¹⁰ - הרי זה רק הכנה
- 13 והקדמה לגאולה, ואילו הגאולה עצמה היתה עדיין בהעלם, ולא בגלוי, ובודאי לא בשלימות ובכל הפרטים,
- 14 "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹¹, "לא תשאר פרסה"¹² (ולא רק באופן ד"לכו נא הגברים גו"¹³, בחי' הראש, שאז חסר לא רק בשלימות הגאולה, אלא החסרון הוא גם בגאולה של הגברים עצמם).
- 16 ב. המשך השיחה - ביאור פרטי הענינים דשעבוד מצרים שעיקרו הי' "בחומר ובלבנים", לבנים דוקא,
- 17 שנעשים בידי אדם, ומקומם בבבל¹⁴ (בניגוד לאבנים שהם בריאה בידי שמים ומקומם בארץ ישראל)¹⁵, כי,
- 18 עיקר החידוש הוא בהפיכת הקליפה לקדושה, "העדר" ל"מציאות", וזהו ענין עשיית "לבנים", ע"י שריפה באש¹⁶,
- 19 ביטול הסט"א והפיכתה לקדושה, חידוש שנעשה ע"י עבודת האדם - הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס¹⁷
- 20 בלקו"ש ח"ו ע' 13 ואילך.
- 21 ג. וההוראה מזה:
- 22 ובהקדמה - שלכאורה נוגע לנו רק כללות הענין שבני' היו בשעבוד מצרים, "כור הברזל"¹⁸, בתור הכנה
- 23 למ"ת, כמ"ש¹⁹ "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים"; אבל מה נוגע פרטי הענינים שהשעבוד הי'
- 24 "בחומר ובלבנים" דוקא?!
- 25 אמנם, ע"פ תורת הבעש"ט שכל ענין - אפילו עלה קטן שמתהפך ע"י נשיבת הרוח - הוא בהשגחה פרטית²⁰,
- 26 הרי עאכ"כ בנוגע לעבודת כללות בני' בגלות מצרים בחומר ובלבנים דוקא, שענין זה הוא בודאי בהשגחה
- 27 פרטית ובכוונה מיוחדת.

1 מו, ח.
2 וראה שמור" פ"א, ד. לקו"ש ח"ו ע' 28 ואילך.
3 פרשתנו א, ו.
4 שם, ח.
5 שם, יג-יד.
6 ראה לקו"ש חט"ז ע' 34 הערה 18.
7 שם ב, כג.
8 שם ג, יד.
9 שם, טז.
10 שם ד, לא.
11 בא יר"ד, ט.
12 שם, כז.
13 שם, יא.
14 וכיון שאין רע בלא טוב (ואין טוב בלא רע), כפי שמבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר בשיחה הידועה ד"ט כסלו (לקו"ד ח"א פז, א) - הנה

גם בבבל ניתן למצוא אבנים, אבל, אין זה מצד ענינה של בבל עצמה (שמצד עצמה יש בה רק לבנים), אלא מצד ענין הבחירה כו' (ראה גם סה"מ תרנ"ו ס"ע שיט. ועוד).
15 כמבואר החילוק שבין אבנים ללבנים (נסמן בלקו"ש שבפנים ע' 15) בדרושי רבינו הזקן, בעל ההילולא דכ"ד טבת, ובאריכות יותר - בדרושי הצ"צ, שהשנה היא שנת המאה להסתלקות-הילולא שלו.
16 וענינו בעבודה הו"ע האהבה, ד"לית פולחנא כפולחנא דרחימותא" (ראה זהר ח"ב נה, ב. ח"ג רסז, א) - אף שבשביל הענין ד"פרחא לעילא" יש צורך בדחילו ורחימו (תקו"ז ת"י (כה, ב)), הן אהבה והן יראה.

17 בשילוב שיחת ש"פ בלק תשכ"ד.
18 ע"פ ואתחנן ד, כ. וראה תו"א יתרו עד, סע"א ואילך. ובכ"מ.
19 יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו.
20 ראה כתר שם טוב (הוצאת תשנ"ט) בהוספות סקע"ט ואילך. וש"נ.